ECHIPA FOTBALULUI INDEPENDENT... INDEPENDIENTE

Apariția campionilor Americii de Sud pe stadionul olimpic din Amsterdam : cu căpitanul Pavoni în frunte, și ceilalți purtînd drapelul Argentinei.

Iată-i ! Doi cîte doi, ținînd deasupra capului drapelul Argentinei. Doar **Pavoni**, căpitanul de echipă, acest om cu aerul unui doctor în științe matematice, merge o jumătate de pas în fața celor două șiruri de cîte cinci. Tricouri albastre, cu gulere albe, gulere înalte și scrobite, ca ale unei cămăși de frac. Ca și manșetele, care par ieșite acum de sub mașina de apretat. Nu se putea ca băieții din Buenos Aires să nu aducă ceva neobișnuit în ținuta lor. E acest împrumut din garderoba arbitrilor cu care **Independiente** apare pe stadionul olimpic din Amsterdam. Nu se poate spune că primirea a reprezentat o demonstrație de curtoazie. Spectatorii olandezi, în vinele cărora curge sîngele albroșu al **Ajaxului**, n-au avut timp să uite cele ce s-au petrecut în prima manșă a finalei...

Argentinienii știu foarte bine că gafele lor capătă dublă amploare astăzi cînd mai cu seamă Europa are dubii asupra siguranței atmosferei probei mondiale de peste șase ani. Și și-au pregătit mai mult partea de protocol a finalei decît jocul propriu-zis. Aveau s-o mărturisească după întîlnire. În orice caz, fiecare dintre oamenii lui Independiente s-a arătat de o politețe cuceritoare în fața arbitrului ; s-a oprit la jumătatea intenției de fault ; s-a aplecat, curtenitor, asupra fiecăruia dintre adversarii căzuți în lupta pentru minge ; a îmbrăcat tricourile noilor campioni ai lumii și gestul deferent de salut sub culorile albroșii părăsite de Ajax a primit, pe fondul triumfului olandez, ropote de aplauze. Sub directa regie a acestui abil și pitoresc **Pavoni**, Independiente a vrut mai mult să se împace, să liniștească Europa.

Argentinienii au venit, totuși, pentru a juca a doua manșă a finalei. Cînd îi urmăream în acțiunile individuale pe **Pastoriza**, pe **Comiso**, pe **Maglioni**, încercam sentimentul că avem în față aceiași mari artiști ai balonului din Anglia lui 1966 : **Perfumo, Mas, Rattin.** Vom repeta, deci, și aici opinia formulată atunci: **tehnic, jucătorii din Buenos Aires nu sînt sub clasa brazilienilor. Ii și întrec ca viteză a execuțiilor și ca inventivitate în utilizarea procedeelor. Marea lor nenorocire e că rămîn, mai departe, 10 jucători care, parcă întîmplător poartă acelcași culori ale echipamentului.** Primele minute ale meciului, probabil cu mari eforturi... de voință, ei au respectat o oarecare disciplină tactică în care am descoperit următoarea așezare :

Santoro

Comiso Sa Lopez Pavoni

Pastoriza Garisto

Semenewicz

Balbuenna

Mircoli Maglioni

Cînd vîltoarea jocului i-a prins, argentinienii au devenit ...ei. Fiecare era tentat de „numărul" propriu. Dacă **Independiente** nu s-a întors acasă măcar cu golul de onoare, cauza se numește și **Stuy**, e adevărat, dar și marele lor egoism. **Mircoli** a fost, de trei ori, în fața porții **Ajaxului**, cu doi coechipieri demarcați foarte aproape, dar a preferat să continue acțiunea de unul singur, să intre în unghi mort, să fie ajuns pînă la urmă de **Krol** și deposedat de minge. Individualismul care apasă fotbalul Argentinei îl trage pur și simplu înapoi, pe al doilea și poate chiar al treilea plan al performanțelor. E curios cum antrenorii formați la școala realistă a Europei — **Lorenzo, Sivori, Amalfi** — nu au reușit să transmită nimic din spiritul de echipă, de fotbal — asociație de pe vechiul continent. Poate, acum, **Sivori**, obligat să preia direcția tehnică a echipei naționale, să realizeze acest început de orientare nouă. Probabil că tinteste la așa ceva, de vreme ce a realizat o întinerire totală a lotului, știind că fotbaliștii fără palmarese și pretenții sînt mai ușor de convins. **Poate va veni ziua cînd argentinienii vor afla că fotbalul se joacă în 11 jucători și nu de unul singur. Dar dacă va veni, să ne așteptăm la replici de forța și de virtuozitatea celor date astăzi de primii artiști ai balonului care s-au supus total disciplinei de echipă, brazilienii, și de asta trofeul cel mai de preț al soccerului lumii le-a rămas în proprietate.**

Să fim însă, mai atenți la cele ce se petrec la **Buenos Aires.** Fiindcă Argentina simte că vine acel campionat mondial al ei și e exclus să-l primească tot cu fotbalul ei individual.

Eftimie IONESCU

INSTANTANEE

MAREA AMĂRĂCIUNE A LUI FACCHETTI

„Dacă mi s-ar fi spus că sînt bătrîn, că nu mai pot face față obligațiilor echipei naționale, aș fi acceptat fără să crîcnesc decizia. Dar nici un cuvînt ! Nici măcar un telefon. Ca și cum nu aș fi existat pentru squadra azzurra. E amar. Foarte amar... Poate că am jucat slab împotriva Belgiei, în primăvară. Dar, după 64 de partide în selecționată, aveam și eu dreptul la reabilitare ! Această șansă se dă și unor debutanți !"

Acestea au fost cuvintele cu care **Giacinto Facchetti**, fost căpitan al reprezentativei Italiei, al cărui record de selecționări îl susține, le-a adresat, la începutul interviului său, acordat unui mare număr de ziariști, la puțină vreme după ce nici pentru partida cu Luxemburg el nu a fost selecționat ; așa cum nu fusese selecționat nici pentru ultimele întîlniri ale sezonului de primăvară, cele de la București și Sofia. Bravul internațional suferă cumplit nu atît din pricina omiterii de pe lista lui **Ferruccio Valcareggi**, ci, mai cu seamă, din cauza manierei în care se produce despărțirea sa de selecționată. Ziarele nu uită să sublinieze că fundașul lui Internazionale a jucat în reprezentativă neîntrerupt timp de 9 ani, o lună și 17 zile. De asemenea, se remarcă o altă performanță a lui **Facchetti** : aceea de a fi purtat de 40 de ori brasarda de onoare a echipei naționale.

Și, totuși, ce s-a întîmplat pentru ca renunțarea la acest jucător experimentat să se producă așa de brusc, de vreme ce nu se înregistrează o netă acțiune de întinerire a selecționatei ?

Valcareggi pretinde că nu a dorit în nici un caz să-l convoace pe Facchetti pentru rolul de rezervă, ceea ce este un rezonabil punct de vedere. Cel în cauză nu găsește însă foarte bine fondată motivarea selecționerului. **„Am înțeles, în meciul cu Iugoslavia a fost titularizat mai tînărul Marchetti. Dar apoi el s-a accidentat și m-aș fi așteptat să fiu totuși reținut pentru întîlnirea cu Luxemburg. Zadarnică așteptare. Tricoul nr. 3 a fost încredințat coechipierului meu de la Internazionale, Beluggi, care — în treacăt fie spus — nu evoluează pe partea stîngă. Să fiu bine înțeles. Nu am nimic împotriva lui Marchetti sau Beluggi. Vreau însă să mi se acorde posibilitatea unei lupte sportive pentru a demonstra că merit încă un tricou al echipei naționale"** a replicat Facchetti lui Valcareggi.

Ce intenții are mai departe Facchetti ? Să-l lăsăm tot pe el să o spună: **„După greaua decepție suferită, acum mă voi dedica clubului meu. Sper să mai pot juca doi ani. Voi avea mai mult timp și pentru familie. Sper să pot uita afrontul suferit și pe care nu-l meritam".**

Unul dintre cei mai șocați de neselecționarea lui Facchetti este fostul său antrenor, Helenio Herrera : **„După părerea mea,** declară el, **Facchetti rămîne unul dintre cei mai buni fundași ai fotbalului italian. Pentru că este de o seriozitate maximă, pentru că se pregătește cu o conștiinciozitate inegalabilă. Va juca încă patru ani, după opinia mea. Prin el, am realizat ideea fundașului de atac. El joacă mai departe cel mai bine acest rol".** Altă părere pro-Facchetti. Aceeași a lui **Geaici**, formulată după meciul amical **Italia—Iugoslavia : „Facchetti face cît amîndoi fundașii laterali ai selecționatei italiene la un loc !".**

Mulți spun că marele și apropiatul răspuns al lui Facchetti — în teren — va fi apariția în rolul de „libero" în formația lui Internazionale.

FACHETTI suportă greu șocul produs de nechemarea lui la lotul național

SECVENȚE DIN FOTBALUL EUROPEAN

PRIMA CAMPIOANĂ PE 1972. Este cea a Finlandei : **TPS Palloseura** din Turku, care reușește să cucerească titlul pentru a doua oară, performanță care n-a mai fost atinsă de 20 de ani de vreo echipă. TPS a ocupat primul loc în campionat (care începe primăvara și se termină toamna) cu un singur punct avans asupra echipei **Palloilijat Mikkeli** (31 față de 30), grație apărării sale, cea mai bună (19 goluri primite în 22 de jocuri), dar și atacului (44 de goluri înscrise). In rîndurile campioanei activează cîțiva cunoscuți internaționali : **Nummelin** (internațional și de hochei pe gheață), **Rainio, Suhonen, Toivola, Toivanen.** Antrenorul echipei este un... tehnician de televiziune, **Lars Nyström !**

ZARIA VOROȘILOVGRAD FACE STADIOANE PLINE. Revelația campionatului sovietic, **Zaria** din Vorošilovgrad, continuă să atragă — prin jocul său — numeroși spectatori, acasă ca și în deplasare. La recentul său meci cu Dinamo Tbilisi, disputat la Vorșilovgrad, tribunele au fost pline : 40 000 de spectatori. Zaria a prestat un fotbal demn de o fruntașă și în ciuda meciului nul realizat, a lăsat aceeași excelentă impresie. Dinamo a condus cu 1—0 și 2—1, dar Zaria a egalat de fiecare dată. Tot oaspeții au deschis scorul și în partida Dinamo Kiev—Zenit Leningrad, dar **Blohin** — internaționalul care face să se vorbească tot mai mult despre el — a adus egalarea printr-o acțiune magistrală : a intrat în posesia mingii la centrul terenului, l-a fentat pe adversarul său direct, **Deremov**, a driblat alți trei adversari și a înscris.

CEI MAI BUNI PORTARI ȘI TOTUȘI 7 GOLURI ÎNTR-UN MECI ! S-a întîmplat în partida **Tottenham Londra—Stoke City.** În poarta oaspeților : faimosul **Banks**, în cea a londonezilor : **Jennings** (Rapid și U.T.A. au avut ocazia să-i aprecieze valoarea). Deci, cei mai buni portari la ora actuală din Marea Britanie. Și totuși, scorul a fost ...mare : 4—3 pentru Tottenham. Și nu se poate spune că portarii, în ciuda faimei lor, n-au contribuit și ei puțin la dimensiunile scorului...

FOTBAL PE UN TEREN DE... RUGBI !... Evenimentele importante din fotbalul irlandez sînt cele două jocuri din preliminariile campionatului mondial : **Irlanda (Eire) —U.R.S.S.** (se dispută azi) și **Irlanda—Franța** (15.XI). Antrenorul federal, **Tuohy** și-a început lucrările de selecție, iar federația a luat primele măsuri pentru organizarea jocului cu U.R.S.S. O hotărîre neașteptată : meciul cu fotbaliștii sovietici nu se va disputa pe stadionul Dalymount Park din Dublin (devenit loc obișnuit al partidelor internaționale), ci pe stadionul național de... rugbi în XV din Lansdowne ! Motivul : oferă excelente condiții de joc.

S-AU SUPĂRAT SUPORTERII... Efectele slabei calități a jocurilor din campionatul Ungariei s-au oglindit imediat în... tribune. Suporterii echipelor, nemulțumiți, renunță să se mai ducă la meciuri, astfel că numărul spectatorilor a scăzut îngrijorător de mult. În etapa a patra, de pildă, au asistat, în total, 25 000 de spectatori ! La jocul disputat de Ferencvaros, una din cele mai populare echipe, „Nepstadion" a oferit o tristă imagine : 3 000 spectatori pierduți în imensitatea tribunelor, apte să găzduiască și 100.000 !... Echipele și jucătorii s-au sesizat primii și au început eforturi serioase pentru readucerea spectatorilor pe terenuri. Jocurile următoare au început să aibă un nivel tehnic mai bun, dar suporterii n-au fost mai mulți. Așteaptă să fie convinși...

O REZERVĂ — ÎNVINGĂTOAREA LUI FEYENOORD ! Surpriza etapei a 9-a a campionatului olandez a fost înfrîngerea liderului Feyenoord de către F.C. den Haag. Această surpriză a fost determinată de un singur jucător și nu din cei consacrați, ci de unul care stătea pe banca rezervelor. Îi cheamă **Bres** și are 21 de ani. Contra lui Feyenoord, **Bres** a fost eroul meciului. A deschis scorul, l-a majorat la 2—0 și tot el a fost la originea golului al treilea, marcat de **Bergsna.** Scor final : 3—2 pentru F. C. den Haag, ceea ce a făcut ca Feyenoord să piardă două puncte din cele trei pe care le avea înaintea lui Ajax, învingător în aceeași etapă cu... 9—2 asupra lui Telstar.

Carnet extern

PRECEDENTE ?

Se știe cu cîtă ardoare se apără, de decenii, imunitatea deciziilor arbitrilor. Se știe că, trecîndu-se — adeseori — peste erori flagrante sau peste decizii unanim considerate ca neobiective, hotărîri care au schimbat adesea rezultatul unui meci, regulamentele competițiilor și organismele naționale sau internaționale ale fotbalului au apărat cu hotărîre inviolabilitatea sentințelor „cavalerilor fluierului". Și trebuie să înțelegem că justificarea acestei inflexibilități pornea de la o justificare puternică, reală. Evitarea creării unor precedente care ar fi dat drum liber la sute și sute de contestații, ar fi dus, probabil, la situația ca nici o competiție să nu poată să se termine din pricina rejucărilor pentru vicii de arbitraj.

Incep, însă, să-și facă loc și cazuri de repetare a unor întîlniri pentru motivul atît de greu de apărat, pînă acum. Prima întîmplare de acest gen, deși nu determinată sută la sută de greșelile de arbitraj, a reprezentat-o decizia de anulare a meciului **Borussia Mönchengladbach — Internazionale** din trecuta ediție a „Cupei campionilor europeni" ; acel meci se încheiase în definitiv, arbitrul consemnase rezultatul final și îl validase cu semnătura sa. Acum ne-am întîlnit cu al doilea caz de rejucare a unei partide, determinată de data asta numai de o greșeală de arbitraj ; e foarte cunoscuta situație a jocului **Panathinaikos — TSKA Sofia** în care, dintr-o eroare de „ținere a conturilor" la executarea penaltyurilor, s-a ajuns ca echipa din Atena să efectueze o lovitură de pedeapsă mai puțin decît cea din Sofia. Eroarea nu apare în raportul arbitrului. Ea e consemnată în acela al observatorului U.E.F.A., în reclamația clubului Panathinaikos și e, de asemenea, recunoscută de oficialii clubului TSKA. Comisia de apel U.E.F.A. dictează rejucarea, sancționînd o EROARE DE ARBITRAJ. Să reținem foarte bine acest element pentru că, așa cum se constată, organismul juridic (să-l numim așa) al forului european a admis să-și ia responsabilitatea periculoasă a creării precedentelor, situație de care regulamentele, federațiile și uniunile fug de atîția și atîția ani...

De altfel, fără să formuleze o contestare asupra erorii intervenită în arbitrajul partidei de la Atena, foarte mulți dintre comentatorii europeni se întreabă dacă nu era mai bine să se „sacrifice" un meci în favoarea intangibilității deciziilor conducătorilor partidei. Dar și alte opinii au perfectă dreptate atunci cînd aprobă actul de curaj de la U.E.F.A. prin faptul că face o deosebire între discutabilele APRECIERI de arbitraj și o inexactitate de regulament — sesizată și recunoscută de toată lumea (echipe, delegat U.E.F.A. etc.). Tocmai de aceea, să sperăm, hotărîrea privind rejucarea partidei **Panathinaikos — TSKA Sofia,** nu va reprezenta un dăunător precedent. (ef. i.)